

direktør taler om „Rigets Enhed”. Jeg skulde tro, at hvis det var den eneste truende Sky paa Rigsenhedens Himmel, vilde Antallet af fædrelandsbekymrede Medlemmer af dette Statssamfund kunne undergaa en væsentlig og glædelig Reduktion.

Det ærede Medlem henstillede at gøre hele dette Spørgsmaals Afgørelse til Genstand for Overvejelse i Udvalget mellem anden og tredje Behandling. Spørgsmaalet blev imidlertid rejst ved Sagens første Behandling, og der har ikke fra nogen Side i Udvalget været fremsat Ønske om at behandle Spørgsmaalet eller været stillet dermed i Forbindelse staaende Forslag. Ja, et æret Medlem (Villars Lunn) synes at reagere overfor denne Udtalelse, som om den ikke var korrekt, men mig bevidst har der ikke fra nogen Side været udtalt noget Ønske i saa Henseende. Hvis saadant fra nogen Side skulde fremkomme, skal jeg selvfølgelig være rede til at sammenkaide Udvalget og lade Sagen blive Genstand for Drøftelse der. Jeg antager, at det ærede Medlem (Bramsen) vil føle sig tilfreds hermed.

Lewinsky: Den ærede Ordfører udtalte sin Forbavselse over, at jeg som Repræsentant for Arbejderpartiet kunde staa som Forslagsstiller til de Ændringsforslag, jeg har stillet til Lovforslaget, hvorved man, som den ærede Ordfører udtalte, jo vil skabe de fremmede Arbejdere en særlig privilegeret Stilling her i Landet frem for vore egne Arbejdere. Efter min Mening er det en fuldstændig korrekt Stilling netop som Arbejderrepræsentant at stille disse Ændringsforslag, thi det er givet, at jo bedre Forhold man skaber for de udenlandske Arbejdere, jo større Krav man i Grunden stiller til Arbejdsgiverne for at benytte de udenlandske Arbejdere, desto bedre blive i Virkeligheden Forholdene for vore egne Arbejdere herhjemme.

Den ærede Ordfører hævdede med Hensyn til det af mig stillede Ændringsforslag til § 9, som han ganske rigtig betegnede som et af de vigtigste Ændringsforslag, at det i og for sig vilde kunne siges at være ufornuddet, fordi de fremmede Arbejdere allerede nu have en Løn, som staaar paa Højde med, hvad dette Ændringsforslag foreslaar. Men for saa vidt det er Tilfældet, kan jeg heller ikke indse, at det vil kunne skade noget. Jeg tror rigtignok, at det vilde gavne ganske forbavsende, i alt Fald kan det ikke skade, naar Arbejdsgiverne i Forvejen hævde, at de betale den Løn, her er Tale om, ja, at de endogsaa give en højere Løn. Men for øvrigt tror jeg, at den Løn,

som betales de fremmede Arbejdere, og den stærke Invasion af fremmede Arbejdere have øvet deres Indfyldelse paa Arbejdslønnen paa Øerne i Modsætning til Jylland. — Den ærede Ordfører mente, at det fremskaffede Materiale ikke kunde benyttes, fordi der var en Uoverensstemmelse mellem de Opgivelser, som foreligge fra Landboforeningerne, og de Opgivelser, der foreligge fra Husmandsforeningerne. Jeg mener imidlertid netop, at da Opgivelserne fra Husmandsforeningerne og de samvirkende Landboforeninger ere saa nær hinanden, at det kun er nogle ganske faa Øres Forskel, det drejer sig om, saa kan man være ganske vis paa, at de her fremskaffede Oplysninger ere i Overensstemmelse med de virkelige Forhold. At der saa paa en Egn kan være et enkelt Arbejdssted, hvor der ydes en fra den gængse forskellig Løn, er en anden Sag, men det hindrer ikke, at man i dette Materiale virkelig har en Norm for den gennemgaaende Arbejdsløn paa vedkommende Egn.

Den ærede Ordfører mente endvidere, at naar der i Jylland blev betalt en højere Arbejdsløn, var det muligvis, fordi Arbejderne der kun havde midlertidig Beskæftigelse. I den Henseende er dog Forholdet paa Sjælland eller paa Øerne vist ikke stort bedre end i Jylland, og saavel for den midlertidigt som for den fast ansatte Arbejdsmand er Lønnen højere i Jylland end paa Øerne. Naar endelig den ærede Ordfører mente, at Arbejdstiden i Jylland vistnok var længere end her paa Øerne, saa oplyser Statistisk Bureau i dette Skrift, at netop det modsatte er Tilfældet, idet der skrives, at Netto-Arbejdstiden synes at være lidt længere paa Øerne end i Jylland. Ogsaa det tyder hen paa, at Arbejdsforholdene paa Øerne ere i høj Grad trykkede af den stærke Indførsel af fremmede Arbejdere.

Endelig udtalte den ærede Ordfører, at der ingen Grund var til at give det fremmede Tyende denne Undtagelsesstilling i Forhold til det danske, for de kendte saa udmærket godt Forholdene; ja, det lod endogsaa til, at den ærede Ordfører mente, at disse Arbejdere i det hele taget saa udmærket godt kendte Arbejdsforholdene her i Landet. Men saa synes jeg i Grunden, man maatte komme til det Resultat, at vi slet ikke behøvede denne Loy, men at de fremmede Arbejdere maatte kunne arbejde under samme Forhold som vore egne. Naar man mener det nødvendigt at have denne Loy af Hensyn til den store Masse Arbejdere, der kommer her til Landet, saa synes jeg, at det samme ogsaa maa gælde for de Hundrede, eller hvor mange